

РЕШЕНИЕ

№ 8596

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. СТ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря **БОРЯНА М. ТОШЕВА**
като разглежда докладваното от М. СТ. ДИМИТРОВА Гражданско дело № 20211110171320 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 422 и сл. ГПК.

Предявени са от **СОБСТВЕНИЦИТЕ НА САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ В СГРАДА В РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ (ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ)** с адрес ***** искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 50, ал. 2 ЗУЕС във вр. чл. 6, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗУЕС и чл. 86 ЗЗД за установяване спрямо ответника **М. А. В.** съществуване на следните вземания – сумата от **612,99 лева**, представляваща дължими към Етажната собственост вноски за фонд „Ремонт и обновяване“ за периода 01.02.2019 г. - 31.03.2021 г., от които задължения за фонд "Ремонт и обновление" в размер на 238,68 лева за периода 01.02.2019 г. - 31.03.2021 г., допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" в размер на 324,30 лева за периода 01.05.2019 г. - 31.07.2019 г., допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" в размер на 50,01 лева за периода 01.07.2020 г. - 31.09.2020 г., ведно със законна лихва върху посочените суми от 29.04.2021 г. до изплащане на вземането, лихва за забава в размер на **68,26 лева** за периода от 01.03.2019 г. до 28.04.2021 г., сумата от **12 лева**, представляваща цена за чипове за достъп и мораторна лихва за забава върху цената на чиповете в размер на **1,01 лева** за периода от 01.07.2020 г. до 28.04.2021 г., за които суми е издадена **Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 03.06.2021 г. по ч.гр.д. № 24849/2021 г. по описа на СРС, 166 състав.**

Ищцовата страна **Собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на етажна Етажна собственост с адрес гр. София, ж.к. „Люлин 7“, бл. 701, вх. Б**, твърди, че на 23.01.2019 г. било свикано Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сградата, но поради липсата на кворум същото било проведено на 24.01.2019 г., като било взето решение месечната вноска във фонд „Ремонт и обновяване“ да бъде в размер на 5,60

лв. на 1% ид.ч. от общите части на сградата. Поддържа, че наведено на 09.04.2019 г. Общо събрание било взето решение с единодушие за периода от месец май до месец юли, 2019 г., да бъде събрана чрез допълнителни вноски във фонд „Ремонт и обновяване“ сумата от 19600 лв. за извършване на ремонт на щранговете в сградата. С проведено Общо събрание на 26.06.2020 г. било взето решение за периода от месец юли до месец септември, 2020 г., да бъде събрана допълнително сумата от 3000 лв. за извършване на ремонт на асансьорната уредба. Твърди, че на 09.06.2020 г. на ответницата били предадени 3 броя чипове за достъп, всеки от който- на стойност от 4 лв., като задължението за плащане на цената било включено в електронната система за задълженията на собствениците в сградата, но не било погасено. Поддържа, че ответницата е собственик на самостоятелен обект в сградата етажна собственост- Апартамент № 8, находящ се в гр. София, ж.к. „Люлин“, вл. 701, вх. Б, с оглед което следва да изпълнява решенията на Общото събрание, като заплати определените вноски за фонд „Ремонт и обновяване“ и да заплаща разходите за управление на общите части на сградата. Претендира и обезщетение за забава. Моли съда да уважи предявените иски. Претендира присъждане на разноски в производството.

Ответникът **М. А. В.** подава отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, чрез особен представител адв. Р. Попова, с който оспорва исковите като неоснователни и недоказани по размер. Поддържа, че не е доказана активната процесуална легитимация на ищеца, нито пасивната легитимация на ответницата. Твърди, че не е доказано, че блок 701, вх. Б е отделна етажна собственост. Посочва, че е изтекъл мандата на управителя на ЕС. Оспорва да е член на етажната собственост, респективно оспорва да притежава право на собственост върху самостоятелен обект в СЕС. Поддържа, че ищецът не е посочил съответните идеални части на обекта от общите части на сградата, поради което твърди, че не става ясен по какъв начин е определен размерът на процесните продължения. Оспорва да са й били предадени процесните чипове за достъп. Посочва, че не става ясен падежът на допълнителните вноски, определени за събиране на сумата от 19600 лв. Оспорва и претендираните лихви за забава като неправилно определени. Оспорва процесните общи събрания да са свикани и проведени съгласно процедурните правила на ЗУЕС. Релевира възражение за изтекла погасителна давност. Моли за отхвърляне на исковите.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото относими доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Приет е като доказателство по делото Договор за продажба на държавен недвижим имот от 14.11.1989 г., по силата на който Александър Ангелов Велев е придобил процесия имот, находящ се в гр. София, ЖК Люлин 7, бл. 701, вх. Б, ет. 2 и съставляващ апартамент № 8 с принадлежащото избено помещение № 8, както и с 1,6432 ид.ч. от правото на строеж върху мястото.

Приети са като доказателства по делото постъпили от Столична

община, Дирекция общински приходи Декларации по чл. 14 ЗМДТ, съгласно които Александър Ангелов Велев на 14.05.1998 г. е декларирал имота – апартамент № 8, находящ се в гр. София, ЖК Люлин 7, бл. 701, вх. Б, ет. 2 като съсобствен с Р. Димова В..

Видно от приетите по делото удостоверения за наследници, съпругата на Александър Ангелов Велев – Р. Димова В. е починала на 24.03.2002 г. и е оставила наследници Александър Ангелов Велев – съпруг, починал на 27.05.2021 г., М. А. В. – дъщеря, Александър Александров Велев – син и Диана А. В. – дъщеря, починала на 10.02.1995 г. Александър Ангелов Велев, вдовец, е починал на 27.05.2021 г. и е оставил наследници М. А. В. – дъщеря, Александър Александров Велев – син и Диана А. В. – дъщеря, починала на 10.02.1995 г.

Представено е от ищеца и прието като доказателство по делото заявление от 12.02.2020 г. за вписване в книгата на Етажната собственост, подадено от М. А. В. в качеството и на съсобственик на ап. 8 в ЕС. Заявлението е подписано от М. А. В. и в същото е посочен като съсобственик лицето Александър Александров Велев.

Приет е като доказателство по делото Протокол № 3 от проведено на 24.01.2019 г. Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на Етажна собственост (ЕС) с адрес гр. София, ЖК Люлин 7, бл. 701, съгласно т. 3 от който е взето решение месечната вноска за фонд "ремонт и обновяване" да бъде в размер 5,6 лева на идеални части и да е дължима от всеки собственик на самостоятелен обект в ЕС, съобразно притежавания от него процент ид.ч.

Приет е като доказателство по делото Протокол № 4 от проведено на 09.04.2019 г. Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на Етажна собственост (ЕС) с адрес гр. София, ЖК Люлин 7, бл. 701, по т. 2 от който е взето решение за извършване на ремонт на щранговете в етажната собственост на стойност 19600 лева като сумата да се събере на три вноски от месец май 2019 г. до месец юли 2019 г., начислени съобразно процента идеални части.

Приет е като доказателство по делото Протокол № 10 от проведено на 26.06.2020 г. Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на Етажна собственост (ЕС) с адрес гр. София, ЖК Люлин 7, бл. 701, вх. Б, по т. 4 от който е взето решение за ремонт на асансьорната уредба на стойност 6205,20 лева. За осъществяването на ремонта следва да се събере допълнително сумата от 3000,00 лева във фонд "ремонт и обновяване" за три месеца – юли, август и септември 2020 г. и вноските да са дължими от всеки собственик на самостоятелен обект в ЕС, съобразно притежавания от него процент ид.ч. По т. 10 от протокола от 26.06.2020 г. е взето решение за избор на Йордан Валериев Андонов като управител на Етажната собственост.

Представени и приети са като доказателства по делото разписки относно заплатени суми за ремонт на асансьорната уредба в ЕС. Сумите са наредени от Сити Стандарт България ООД на Глобал Лифт ООД, както следва: 4083,92 лева на 02.09.2020 г. и 3082,88 лева на 24.11.2020 г. съгласно

издадени фактури.

Представени и приети са като доказателства по делото Договор от 18.12.2019 г., сключен между ЕС чрез представителя Сити Стандарт София-юг ЕООД и „Шалом“ ЕООД за смяна на водопроводните щрангове в сградата на стойност 19590,00 лева, приемо-предавателен протокол, фактури и разписки за извършени плащания за периода 19.12.2019 г. – 16.03.2021 г. на обща стойност 19590 лева.

При разпита на свидетеля Ивайла Славчева Петрова, служител на Сити стандарт София, дружество обслужващо процесната етажната собственост, същата заявява че през 2020 г. предала 2 или 3 броя чипове за достъп на стойност 5 лева на ответника М. В., както и че вноските към ЕС не могат да бъдат заплатени в брой.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав направи следните правни изводи:

По отношение на активната процесуална легитимация на ищеца, съдът осъществи надлежна проверка в тази насока още към момента на депозиране на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК и повторно – след предявяване на искова молба по чл. 422 ГПК. Към заявлението и към исковата молба е приложен Протокол № 10 от проведено на 26.06.2020 г. ОС на ЕС, видно от което е взето решение по т. 10 от протокола за избор на Йордан Валериев Андонов за управител на Етажната собственост. Не е посочен в решението пеодължителност на мандата на избрания управител, но съгласно чл. 19, ал. 2 ЗУЕС управителен съвет (управител) на ЕС се избира за срок до две години. Мандатът на представляващия ищеца управител към момента на депозиране на заявлението за издаване на заповед по чл. 410 ГПК и към момента на предявяване на исковата молба не е изтекъл, поради което следва да бъде прието, че същия е надлежно активно процесуално легитимиран, като управител на ЕС да предяви заявление за издаване на заповед за изпълнение и искова молба по чл. 422 ГПК в съда. Няма данни по делото, а и липсват възражения в срока по чл. 40, ал. 2 ЗУЕС този протокол да е обжалван от ответника или друг етажен съсобственик, поради което взетите решения в него са произвели сила, която задължава етажните собственици в тази жилищна сграда. В тази връзка лицето, подало исковата молба, е притежавало активна процесуална легитимация да предявява исковете, предмет на настоящото производство. Доколкото по делото няма данни да е оттеглено пълномощното на адв. С., същия валидно представлява и понастоящем ЕС, независимо дали към 26.06.2022 г., когато изтича двугодишния мандат на управителя на ЕС, последният е бил сменен или не. В тази връзка наведеното от ответника възражение за липса на активна процесуална легитимация на ищеца не може да бъде споделено.

На следващо място, в чл. 8, ал. 2 ЗУЕС е предвидено, че когато сградата е с повече от един вход, управлението може да се осъществява във всеки отделен вход като това управление обхваща и общите части на сградата, прилежащи към самостоятелните обекти на съответния вход. Следователно

законът допуска етажна собственост да съществува или за отделен вход на сградата, или в краен случай за цялата сграда. Доколкото безспорно отделният вход на сградата осигурява достъп и обслужва само част от самостоятелните обекти (а не всички), логично и житейски оправдано е управлението да се извършва от самостоятелна етажна собственост, учредена от собствениците на обектите в сградата, които обслужва съответния вход. Последното позволява ефективно самостоятелно управление съобразно чл. 8, ал. 1 ЗУЕС на съответните общи части от отделената етажна собственост и спазване на взетите от нея решения и правила за вътрешен ред.

За основателността на искове в тежест на ищеца е да установи, че ответникът е собственик на обект в процесната сграда в режим на етажна собственост, че е налице влязло в сила решение на Общото събрание на етажната собственост, от което се поражда задължение за ответника като собственик на самостоятелен обект в сградата да го изпълни в определения срок, както и размера на задълженията.

На първо място, досежно наличието на правото на собственост: От съвкупния анализ на събраните по делото доказателства – Заявление за вписване в книгата на Етажната собственост, подадено от М. А. В. на 12.02.2020 г., Договор за продажба на държавен недвижим имот от 14.11.1989 г. и удостоверения за наследници, може да се направи извод, че ответникът М. А. Велев е пасивно материалноправно легитимиран да отговаря за **1/2 от задълженията за съсобствения имот**, наред с третото лице, неучастващо по делото – нейния брат Александър Александров Велев. През 2002 г. след смъртта на тяхната майка, ответницата и нейният брат са придобили по 1/6 от правото на собственост на недвижимия имот, съпружеска имуществена общност, придобит по време на брака от техните родители и отговарят до посочената квота от задълженията за имота в качеството на съсобственици. Останалите 4/6 от имота са били собственост на Александър Ангелов Велев като след смъртта му на 27.05.2021 г., за неговите задължения отговарят поравно ответницата и нейният брат Александър Александров Велев в качеството им на законни наследници на своя баща. За задълженията за имота след 27.05.2021 г. вече ответницата и нейния брат отговарят в качеството си на единствени собственици на имота. Налице е и извънсъдебно признание в тази насока от самата ответница с подаване на Заявление за вписване в книгата на Етажната собственост на 12.02.2020 г.

Досежно размера на прилежащите към апартамент 8 ид.ч. от общите части на сградата, по делото не е представен препис от книгата на етажната собственост с вписан дела от общите части, припадащ се на апартамента на ответника, нито друго доказателство, от което да е видно какви са идеалните части за този апартамент. Представен е обаче Договор за продажба на държавен недвижим имот от 14.11.1989 г., въз основа на който съдът по реда на чл. 162 ГПК може да ги определи. В настоящия случай съдът счита, че прилежащите към апартамент 8 ид.ч. от общите части на сградата са не повече от 1,6432 процента, посочени в Договора за продажба като ид.ч. от правото на строеж върху мястото.

В хипотезата на предявен иск за осъждане на ответника да заплати

парични суми, представляваща дължими вноски за ремонт, необходимо е да бъде доказано, че са взети съответните решения на общото събрание относно определяне размера на дължимите парични суми. Същевременно в рамките на това производство съдът не разполага с правомощия да извършва преценка дали приетите решения за определяне размера на дължимите суми за поддръжка и ремонт се явяват законосъобразни. Разпоредбата на чл. 40 ЗУЕС предвижда, че решения на общото събрание могат да бъдат оспорени относно тяхната законосъобразност пред съда с предявяване на иск в преклузивен тридесетдневен срок. С изтичането на преклузивния срок за предявяване на иск за отмяна на решенията същите се стабилизират и в по-късен момент не е допустимо да бъдат обсъждани доводи дали са законосъобразни. В тази насока е установена константна съдебна практика, а именно решение № 39/19.02.2013 г., постановено по гражд.дело № 657/2012 г. по описа на ВКС, I г.о., решение № 24/05.06.2017 г., постановено по гражд.дело № 2795/2016 г. по описа на ВКС, II г.о., определение № 108/27.02.2018 г., постановено по гражд.дело № 2842/2017 г. по описа на ВКС, II г.о. Предвид това, че ответникът не твърди да е оспорил пред съд решенията на общото събрание, съдът счита за недопустимо в настоящото производство да обсъжда доводи дали ремонтите на щранговете и асансьорната уредба са били необходими.

Поради изложеното, безспорно се установяват по делото надлежно взети и влезли в сила решения на ОС на ищцовата ЕС, както следва: по т. 3 от Протокол № 3 от проведено на 24.01.2019 г. ОС на ЕС за определяне на месечната вноска за фонд "ремонт и обновяване" да бъде в размер 5,6 лева на идеални части; по т. 2 от Протокол № 4 от проведено на 09.04.2019 г. ОС на ЕС за извършване на ремонт на щранговете в етажната собственост на стойност 19600 лева, която сума да се събере на три вноски от месец май 2019 г. до месец юли 2019 г., начислени съобразно процента идеални части и по т. 4 от Протокол № 10 от проведено на 26.06.2020 г. ОС на ЕС за ремонт на асансьорната уредба на стойност 6205,20 лева, за осъществяването на който да се събере допълнително сумата от 3000,00 лева във фонд "ремонт и обновяване" за три месеца – юли, август и септември 2020 г. и вноските да са дължими от всеки собственик на самостоятелен обект в ЕС, съобразно притежавания от него процент ид.ч.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че предявената искова претенция за заплащане на сумата **238,68 лева** – задължения за фонд "Ремонт и обновяване" за периода 01.02.2019 г. - 31.03.2021 г. подлежи на уважаване до сумата **119,34 лева** съобразно установената квота на ответника в съсобствеността и наследствената квота за задълженията на наследодателя Александър Ангелов Велев. Размерът изчислен от съда на основание чл. 162 ГПК съобразно надлежно взетото от Общото събрание Решение по т. 3 от Протокол № 3 на проведено на 24.01.2019 г. ОС на ЕС за определяне на месечната вноска за фонд "ремонт и обновяване" да бъде в размер 5,6 лева на идеални части (26 месеца X 5,6 лева X 1,6432 ид.ч.) е по-висок от претендирания от ищеца такъв, поради което и предвид диспозитивното начало следва да бъде присъдена половината от исковата сума. Съдът намира, че ответникът не е доказал изпълнение на задължението за процесния период

и отговаря по предявения иск. За горницата над посочената сума до пълния предявен размер, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Като законна последица от уважаване на иска следва да се присъди и законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 29.04.2021 г. до окончателното плащане.

Съдът счита, че предявената искова претенция за заплащане на сумата **324,30 лева** – допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.05.2019 г. - 31.07.2019 г. за ремонт на **щрангове** подлежи на уважаване до сумата **160,95 лева**. Безспорно се установи по делото, че общото събрание е приело решение за ремонт на общите части и е одобрило парична сума, на която възлиза този ремонт, както и че сумата е действително заплатена. Обстоятелството, че самото плащане е станало от трето лице, представляващо етажната собственост не разколебава извода на съда. От приетите по делото протоколи, се установява, че част от правомощията на управителя за възложени на Сити стандарт. Размерът, до която претенцията следва да бъде уважена е изчислен от съда на основание чл. 162 ГПК съобразно взетото от Общото събрание решение (19590 лева X 1,6432 процента ид.ч.) и искът следва да бъде уважена за по-малко от половината от исковата сума. За горницата над посочената сума до пълния предявен размер искът следва да се отхвърли, предвид установената квота в съсобствеността и за задълженията на наследодателя.

Като законна последица от уважаване на иска следва да се присъди и законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 29.04.2021 г. до окончателното плащане.

Съдът счита, че предявената искова претенция за заплащане на сумата **50,01 лева** - допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.07.2020 г. - 31.09.2020 г. за ремонт на **асансьорната уредба** подлежи на уважаване до сумата **24,65 лева**. Безспорно се установи по делото, че общото събрание е приело решение за ремонт на общите части и е одобрило парична сума, на която възлиза този ремонт, както и че сумата е действително заплатена. Обстоятелството, че самото плащане е станало от трето лице, представляващо етажната собственост не разколебава извода на съда. Още повече, от приетите по делото протоколи, се установява, че част от правомощията на управителя за възложени на Сити стандарт. Размерът, до която претенцията следва да бъде уважена е изчислен от съда на основание чл. 162 ГПК съобразно взетото от Общото събрание решение (3000,00 лева X 1,6432 процента ид.ч.) За горницата над посочената сума до пълния предявен размер искът следва да се отхвърли, предвид установената квота в съсобствеността и за задълженията на наследодателя.

Като законна последица от уважаване на иска следва да се присъди и законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 29.04.2021 г. до окончателното плащане.

По отношение иска за сумата **12,00 лева**, представляваща цена за чипове за достъп. В хипотезата на предявен иск за осъждане на ответника да заплатят парични суми, за управление и поддръжка на общите части на

сградата, необходимо е да бъде доказано, че са взети съответните решения на общото събрание относно определяне размера на дължимите парични суми. Същевременно в рамките на това производство съдът не разполага с правомощия да извършва преценка дали приетите решения за определяне размера на дължимите суми за управление и поддръжка на общите части, в настоящия случай за предоставяне на чипове за достъп. Но в настоящия случай не се твърди, нито се установява да е надлежно взето решение на ОС на ЕС за определяне дължимост на суми в тази насока, още по-малко – в исковия размер. Обстоятелство, че в следствие на ответника са предадени чиповете (в каквата насока са показанията на разпитания свидетел), не санира пропуска за вземане на надлежно решение на ОС на ЕС по чл. 38, ал. 1 ЗУЕС или решение по чл. 38, ал. 2 ЗУЕС, с което се определя размерът на дължимата от ответника сума. Поради изложеното не може да се приеме, че в полза на ищцовата страна е възникнало вземане срещу ответника в качеството му на етажен съсобственик за парични суми, за управление и поддръжка на общите части на сградата, а именно сумата **12,00 лева**, представляваща цена за чипове за достъп.

По отношение на претендираните лихви за забава, съдът намира, че съгласно уредбата в чл. 84, ал. 1 ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. С приетите решение на ОС на ЕС е фиксиран падежа на всяко едно от задълженията за месечни вноски „ремонт и обновление“ и конкретен падеж на допълнителните вноски за ремонт на водопроводните щрангове (месец май – месец юли 2019 г.) и за ремонт на асансьора (месец юли – месец септември 2020 г.) Поради изложеното акцесорната претенция по чл. 86 ЗЗД се явява основателна. Посредством направени изчисления и на основание чл. 162 ГПК съдът определи дължимите от ответника суми за **мораторната лихва за забава върху уважената главницата в размер на 33,96 лева** (13,18 лева за главницата за месечни вноски „ремонт и обновление“; 19,14 лева за главницата ремонт на водопроводните щрангове и 1,64 лева за главницата за ремонт на асансьорната уредба).

Поради неоснователност да иска за дължими суми за управление и поддръжка на общите части на сградата в размер на 12,00 лева – стойността на предоставени чипове за достъп, неоснователна се явява и мораторната претенция за лихва за забава върху посочената сума.

По релевираното възражение за давност:

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 2, т. 1 ЗУЕС, средствата във фонд "Ремонт и обновяване" се набират от ежемесечни вноски от собствениците в размер, определен с решение на общото събрание съобразно идеалните части на отделните собственици в общите части на етажната собственост. Тези претенции имат общ правопораждащ факт - решение на Общото събрание на ЕС и съществените елементи на периодичните плащания по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД - предварително определен и известен на страните момент, в който повтарящото се задължение за плащане трябва да бъде изпълнено, както и точно определен с решението на ОС размер на същото. Горните

характеристики на вземанията на етажната собственост за ежемесячните вноски за фонд "Ремонт и обявяване" ги определят като такива на периодично изпълнение по смисъла на чл. 111, б "в" ЗЗД, предвид на което и същите се погасяват с изтичане на установената в същата норма кратка тригодишна давност. Срокът в настоящия случай е бил прекъснат с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на 29.04.2021 г. Съгласно чл. 3, т. 2 от Закон за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП/, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., от 13 март 2020 г. до отмяна на извънредното положение спират да текат давностните и други срокове, предвидени в нормативни актове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права или се пораждат задължения за частноправните субекти. За времето от 13.03.2020 г. до 21.05.2020 г. давностният срок е спрял да тече. Ето защо вземанията на ищеца, станали изискуеми преди 19.02.2018 г., са погасени по давност. Такива не се претендират в настоящото производство, поради което наведеното възражение за давност е изцяло неоснователно.

Претенцията за суми за извършен ремонт на водопроводните щранговете и асансьорната уредба нямат характера на периодични вземания, поради което се погасяват с изтичането на общата петгодишна давност на основание чл. 110 ЗЗД и също не са погасени по давност.

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК заявителят (ищец) има право на разноски за държавна такса в размер на 25,00 лева в заповедното производство и реално заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300,00 лева. Насрещната страна своевременно е противопоставил възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за изцяло неоснователно. Заплатеното адвокатско възнаграждение е съобразено с предвидения размер в чл. 7, ал. 7 вр. ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, фактическата и правна сложност на делото и извършените действия. Съобразно уважената част от исковите в тежест на ответника следва да се присъди сумата от **158,65 лева**. В полза на ищеца следва да се присъдят и сторените в исковото производство разноски за държавна такса в размер на 25,00 лева, 360,00 лева – депозит за особен представител, 15,00 лева – такси за съдебни удостоверения, 200,00 лева – такса за удостоверение за наследници и 300,00 лева – реално заплатено адвокатско възнаграждение. Съобразно уважената част от исковите претенцията е основателна до сумата от **351,46 лева**.

Така мотивиран, настоящият състав на Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от

СОБСТВЕНИЦИТЕ НА САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ В СГРАДА В РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ (ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ) с адрес ***** искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 50, ал. 2 ЗУЕС във вр. чл. 6, ал. 1, т. 9 ЗУЕС и чл. 86 ЗЗД срещу М. А. В., ЕГН ***** с адрес *****, че М. А. В., ЕГН ***** ДЪЛЖИ на СОБСТВЕНИЦИТЕ НА САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ В СГРАДА В РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ (ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ) с адрес ***** сумата в размер на 119,34 лева – задължения за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.02.2019 г. - 31.03.2021 г., сума в размер на 160,95 лева допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.05.2019 г. - 31.07.2019 г. за ремонт на водопроводните щрангове, сума в размер на 24,65 лева – допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.07.2020 г. - 31.09.2020 г. за ремонт на асансьорната уредба, ведно със законна лихва върху присъдените суми за периода от 29.04.2021 г. до изплащане на вземанията, лихва за забава в размер на 33,96 лева за периода от 01.03.2019 г. до 28.04.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 03.06.2021 г. по ч.гр.д. № 24849/2021 г. по описа на СРС, 166 състав КАТО ОТХВЪРЛЯ предявените искове по чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 50, ал. 2 ЗУЕС във вр. чл. 6, ал. 1, т. 9 и т. 10 ЗУЕС и чл. 86 ЗЗД за задължения за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.02.2019 г. - 31.03.2021 г. за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 238,68 лева; за допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.05.2019 г. - 31.07.2019 г. за ремонт на водопроводните щрангове за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 324,30 лева; за допълнителни вноски за фонд "Ремонт и обновление" за периода 01.07.2020 г. - 31.09.2020 г. за ремонт на асансьорната уредба за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 50,01 лева; за лихва за забава за горницата над уважения размер до пълния предявен размер от 68,26 лева; за сумата от 12,00 лева, представляваща цена за чипове за достъп и за мораторна лихва за забава върху цената на чиповете в размер на 1,01 лева за периода от 01.07.2020 г. до 28.04.2021 г. КАТО НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА М. А. В., ЕГН ***** с адрес ***** ДА ЗАПЛАТИ на СОБСТВЕНИЦИТЕ НА САМОСТОЯТЕЛНИ ОБЕКТИ В СГРАДА В РЕЖИМ НА ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ (ЕТАЖНА СОБСТВЕНОСТ) с адрес ***** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 158,65 лева – разноски в заповедното производство и сумата от 351,46 лева – разноски в исковото производство пред СРС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____